

gør. Men i dag er det ministeren. Og det synes jeg da er positivt, for når vi ser bagud på, hvad der er sket på det her område med kunstig befrugtning, så ligner det jo i høj grad en glidebane.

Vi starter med at ville hjælpe barnløse par, og så går det hen ad vejen skridt for skridt for skridt. Og i dag er vi så der, hvor vi er med til at skabe børn med det formål, at de skal stå til rådighed for søskende, og de skal hjælpe søskende.

Derfor vil jeg stadig væk gerne have, at ministeren siger noget på det her område, netop når ministeren selv siger, at vi skal lave nogle etiske afvejsninger. Jeg har endnu ikke hørt, at ministeren har gjort sig overvejelser på det her område.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Fru Tove Videbæk har i hvert fald ikke hørt, at jeg har gjort mig nogle overvejelser, der når den samme slutkonklusion, som fru Tove Videbæk selv, og jeg har sådan lidt på fornemmelsen, at så længe jeg ikke opfylder det, så vil fru Tove Videbæk ikke synes, at jeg har foretaget disse etiske overvejelser.

Må jeg ikke først lige sige her, at jeg jo ikke taler om, at der skal stemmes i samråd. Jeg prøver bare på lige at få historien på plads, ikke for at indlede nogen polemik, men det er, fordi det sådan irriterer mig lidt, at der bliver skabt myter omkring det.

Kl. 20.05

Lovgivningen var tavs. Lovgivningen havde ikke noget svar til nogle konkrete forældre og nogle konkrete syge børn.

Vi kan ikke møde folk med tavshed. Vi er jo i forhold til konkrete patienter, der har et konkret behandlingsbehov, nødt til at sige enten ja eller nej. Det er baggrunden for, at jeg i de konkrete sager, der var, gik ind og oversatte tavsheden efter min bedste vurdering af lovgivers intention, den retlige regulering på området, og traf nogle principielle afgørelser, som jeg har kunnet konstatere at der i hvert fald ikke har været et flertal i Folketinget der har modsat sig, for havde der været det, så havde man nok draget en eller anden parlamentarisk konsekvens af det.

Og det er sådan set derfor, at jeg med rimelig fast stemmeføring kan sige, at den ikkelovgivningsmæssige regulering af det her område, som jeg har ansvaret for, er i overensstemmelse med et danske parlament, og at jeg så syntes det

rigtigst, at man nu også lovgav om det. Og jeg har så taget yderligere det skridt at foreslå, at bestemmelsen også havde en rækkevidde til at kunne omfatte helbredelse i situationer, hvor den sygdom, der skulle helbredes for, ikke var en arveligt betinget sygdom.

Jeg har med det citat, som jeg læste op på et tidligere tidspunkt, og som sådan – nu lyser den røde lampe igen, hvorfor tiden derfor ikke tillader mig at læse det op igen – gjort rede for, hvad det er for en etisk overvejelse, der ligger bag, at regeringen foreslår, at det her meget, meget begrænsede rum udvides.

Så i det omfang at man taler om glidebane, må man i hvert fald sige, at den er saltet godt og grundigt til med syv meget præcise kriterier, som sådan set binder Sundhedsstyrelsen til alene at kunne give de her tilladelser i ganske få undtagelsesvisse situationer.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg ved godt, at vi overskred tiden, men jeg synes, det var nødvendigt, at vi fik hele svaret med.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Når jeg nu går ind i og prøver at præcisere nogle ting og beder ministeren om hjælp, så er det simpelt hen, fordi netop SF's folketingsgruppe jo var med til at bede ministeren om denne hastebehandling, som ministeren også hermed har fremlagt for Folketinget. Og det synes jeg er væsentligt at vi lige får med i debatten, for man kunne måske få indtryk af det modsatte.

Jeg kan heller ikke forstå det her, for jeg må indrømme, at mit menneskesyn altså ikke har ændret sig, fordi jeg støtter det her lovforslag. Jeg ved ikke, om ministeren også har det ligesom jeg selv. Mit menneskesyn har absolut ikke ændret sig dramatisk på nogen måder i forbindelse med det her.

Der bliver så nævnt det her med, at lovgivningen har nogle meget, meget få tilfælde. Jeg vil gerne lige bede ministeren om at svare på, om ikke det lige præcis er, fordi vi snævrer vinduet så meget ind, som vi gør med lovgivningen, netop fordi vi så at sige med ministerens egne ord sander glidebanen til, at der netop er så få tilfælde, som ville kunne få hjælp med denne her lovgivning. For udvidede vi den, er det muligt, at der ville kunne dukke flere tilfælde op, der kunne få gavn af teknikken eller teknologien, men netop fordi vi snævrer det ind af etiske